

Megkoronázod az évet javaiddal, a nyomaidon bőség fakad. (Zsoltár 64,12)

Mt 18,15-20

Ha pedig vétkezik ellened a testvéred, menj el hozzá, fedd meg négy szemközt: ha hallgat rád, megnyerted a testvéredet. Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, hogy két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást. Ha nem hallgat rájuk, mondd meg a gyülekezetnek! Ha pedig a gyülekezetre sem hallgat, tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt! Bizony mondom nektek: amit megkötök a földön, kötve lesz a mennyben is, amit pedig feloldotok a földön, oldva lesz a mennyben is. Bizony mondom nektek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértenek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.

egy közösség részeiként éljük az életünket. Közünk van egymáshoz.

Senki sem különálló sziget; minden ember a kontinens része, a szárazföld egy darabja; ha egy göröngyöt mos el a tenger, Európa lesz kevesebb, éppúgy, mintha egy hegyfokot mosna el, vagy barátaid házát, vagy a te birtokod; minden halállal én leszek kevesebb, mert egy vagyok az emberiséggel; ezért hát sose kérdezd, kiért szól a harang: érted szól. (John Donne)

Ennek az összefogásnak az egyik formája egymás figyelmeztetése, s az ezáltal való segítése. Erre illusztráció a következő kis videó:

<https://youtu.be/qIVDxL2lgN4?si=oLnK0XJiypINvDUJ>

A másik figyelmeztetésének célja mindig az ő előre segítése. Ez alapján kell tulajdonképpen mindig végiggondolnom, hogy amit mondok az előre segíti-e a testvérem, felebarátom, vagy éppen elbizonytalanítja? Valószínűleg valamennyien tudnánk mondani olyan mondatokat, amik nem bátorították volna filmecke csetlő-botló szereplőjét, hanem inkább még jobban elbizonytalanították volna...

Amit viszont most még inkább szeretnék hangsúlyozni, az az imádság fontossága: Van, amikor nem lehet (pl. földrajzi távolság, vagy társadalmi helyzet különbözősége miatt), vagy nem szabad (mert csak rosszabbítanám a szavaimmal a helyzetet) valakinek semmit sem mondanom. Imádkozni akkor is imádkozhatok érte. Vagy akár többen is imádkozhatunk érte. És ez biztos, hogy erősíti a közösséget közöttünk.

Amikor rá tudom szálni magam arra, hogy valakikkel együtt lépjek az Isten színe elé, az nagyon sokat formál a közösségünkön, közelebb hoz minket egymáshoz. Mégpedig pont azért, amit Jézus mond: *ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.*

Mind a figyelmeztetés, mind a közös imádság a közösség formálásának az eszköze erősítője lehet.

Amire viszont figyelniünk kell: Ne éljünk vissza egyikkel sem: Az egymás figyelmeztetésével kapcsolatban Jézus figyelmeztet bennünket: *Ne ítéljetelek, hogy ne ítéltessetek! Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal fogtok megítéltetni; és amilyen mértékkel mértek, nektek is olyannal mérnek majd. Miért nézed a szálkát a testvéred szemében, a saját szemedben pedig még a gerendát sem veszed észre? Vagy hogyan mondhatod testvérednek: Hadd vegyem ki a szálkát a szemedből! – miközben ott a gerenda a saját szemedben? Képmutató, vedd ki előbb saját szemedből a gerendát, és akkor majd jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd testvéred szeméből a szálkát.*

Sajnos azt is tapasztaltam már, amikor valaki az imádságot használta fel arra, hogy valakinek üzengessen, vagy odaszúrjon vele, vagy esetleg egy miniprédikációt lenyomjon benne.

Jézus a közösség építésére hív bennünket. Arra, hogy támogassuk, egymást figyeljünk egymásra. A magunk valóságában, nem csupán virtuálisan. A virtuális közösségek nem valódi közösségek. Egy valódi közösségben – és ezt most értsétek szimbólikusan is – ha valaki megcsúszik a lépcsőn, el tudod kapni a karját, hogy ne vágja oda a fejét. Vagy tudsz adni neki egy snickerst. A virtuális közösségek erre nem képesen, vagy csak nagyon töredékesen. Rengeteg példát vagy kutatást lehetne ennek indoklásául idehozni, de szerintem fölösleges. Viszont ami nem fölösleges, az az, hogy tudatosan figyelj arra, hogy a valódi, fizikai életben kapcsolódj közösségekhez: osztálytársak, ifi, barátok, család. És ezeknek a közösségeknek válj felelős tagjává. Ennek módja pedig leginkább a Jézus által itt elmondottakban rejlik: támogatás, figyelmeztetés, együtt imádkozás.